

Tretia nedeľa pôstna B

8. marec 21

Jn 2, 13 – 25

Milé sestry a bratia v Kristovi

V predjarnom období ľudia často podnikajú rôzne očistné kúry. Samotný pôst by mal byť nielen očistou organizmu, ale predovšetkým očistením našej duše, nášho vnútra. Pôst nás učí všímať si zdroje, ktorými sa živíme; pramene, z ktorých prijímame potravu pre svoj duchovný život. Ak nás fyzický pôst učí premýšľať nad tým, čo dávame do svojho nákupného košíka, duchovný pôst nás vedie k zamysleniu nad „nutričnou hodnotou“ našej duchovnej potravy. Aj tu si máme dať pozor: aj ten najvzácnejší prameň - ak sa oň nestaráme - môže spustnúť, môže sa ocitnúť pod vrstvou nánosov, ba v krajnom prípade dokonca môže byť - obrazne povedané - otrávený.

Dnešná nedeľa nás pozýva k očisteniu studničky, z ktorej čerpáme vodu pre svoju dušu a ktorou je náš vzťah k Bohu, k božiemu svetu. Očistenie vzťahu k Bohu naznačuje dnešné evanjelium, v ktorom Ježiš vyhnať obchodníkov z chrámu. Je paradoxom, že sa pritom jednalo o predavačov liturgických pomôcok, akýsi starozákonný Spolok sv. Vojtecha. V Ježišových očiach sa títo predavači ale stali symbolom čisto vonkajškového, obchodníckeho vzťahu k Bohu: vzťahu postaveného na výmene, na posvätnom obchode – niečo za niečo, čo bolo v protiklade k priamemu vzťahu k Bohu, ktorý hlásal Ježiš.

Ak skutočný vnútorný vzťah k Bohu chýba, obchodom sa dokonca môže stať aj samotné dodržiavanie božích prikázaní, samotná morálka: môže sa jednať o výmenu, ktorou si chceme zaistiť odmenu na onom svete, či väčší rešpekt pred našimi blíznymi. Preto sme dnes počúvali dlhší text Desatora, ktorý väčší dôraz kládol na vzťah k Bohu, na tzv. prvú tabuľu Desatora. Varuje nás pred pokušením nahradiť neviditeľného Boha našou podobou. To riziko hrozí každému – veď Boh je prítomný v našich životoch ako Neviditeľný, Nedisponovateľný, dotýka sa nás, ale presne nevieme ako, hovorí k nám, ale nedáva návody. Ľahko podliehame pokušeniu nahradiť si ho niečím, čo vidíme, čo podlieha našej chápavosti, skúsenosti, čím môžeme disponovať. Prispôbiť si ho, projektovať do neho svoje vlastné vnútro. Taká podoba Boha ale prestáva byť skutočným Bohom a stáva sa len dielom našej fantázie.

Pri očistení nášho vzťahu k Bohu nestačí len vyhnať obchodníkov z chrámu, nestačí očistiť svoje vnútro od obchodníckej mentality niečo za niečo. Pretože zostáva otázka čo ďalej. Odpoveď naznačuje ďalší text: na výčitku svedkov svojho počínania: „ akým znamením dokážeš, že môžeš toto robiť?“ Ježiš odpovedá „zborte tento chrám a za tri dni ho postavím.“ To nebola výpoveď o múroch Jeruzalemského chrámu, dokonca ani výpoveď o fyzických bunkách jeho tela. Skôr tu má Ježiš na mysli skutočne nový život, ktorý vzniká odpútaním sa od toho starého, nový život, ktorý sa len začína zrúcaním toho dovtedajšieho. Nový život (bude to pripomínať aj Veľká noc) nie je len pokračovaním starého, pôvodného, ale nebude ani len jeho zrušením, nový život predstavuje skutočnú obnovu života - obnovu v duchu a v pravde. Ježiš sám seba stavia za príklad tohto nového života, nového chrámu, v ktorom prebýva Duch sv. On sám je príkladom priameho vzťahu k Bohu – milosrdnému Otcovi a k druhému človeku – ku všetkým bez rozdielu. A nie náhodou sv. Písmo na mnohých miestach hovorí o nás kresťanoch a o našom živote ako o chráme Ducha sv. Vyzýva aj nás k obnove nášho života, aby sme prestali vidieť svoj vzťah k Bohu v nejakých prikrášlených farbách, aby sme sa

opýtali aký ten vzťah naozaj je. Čo pre nás Boh predstavuje, k čomu nás vo vzťahoch k druhým ľuďom vedie. Či len k moralizovaniu, alebo k skutočnej otvorenosti srdca.

Dnešné texty nás vo vzťahu k Bohu varujú tak pred pohodlnosťou ako aj pred prílišnou zbrklosťou. Nestačí len vonkajšia očista miesta, kde sa modlíme (nášho života) ale je potrebný nový začiatok nášho príbehu s Bohom a s druhými ľuďmi, života do ktorého vstupujeme s otvoreným a obnoveným srdcom. Srdcom, ktoré zakúsilo aspoň niečo zo zázraku obnovy, ktorý Ježiš spomínal, keď hovoril: „zborte tento chrám a za tri dni ho postavím.“

Viliam Arbet